

فزو^{نی} و کاستی

بحثی نو

از حقوق مدنی سویس

دکتر تقی لطفی

وکیل دادگستری

۱

فزو^{نی} تعریف

فزو^{نی} چیست؟ بند یک ماده ۲۱۴ ق. م. سویس می‌گوید: «هرگاه پس از تفکیک دارایی مرد و زن فزو^{نی} حاصل شود...» ولی این حکم دیگر نمی‌گوید، فزو^{نی} چیست، تنها از آن نام می‌برد. از این‌رو وجود فزو^{نی}، اینکه چه ماهیتی دارد و چگونه می‌توان آنرا تعریف کرد، یکی از بحث‌های دقیق و دامنه‌دار علم حقوق و رویه قضایی مدنی سویس است.

در علم حقوق مدنی سویس فزو^{نی} را بطور کلی از دیدگاه‌های مختلف و با روش‌های گوناگون تعریف کرده‌اند:

ⓐ روش وضعی: در این طریقه سعی می‌شود که فزو^{نی} از راه کسر دیون از اموال بدست آید. نویسنده طرح ق. م. سویس (اویگن هوبر) خود فزو^{نی} را تنها یک مازاد می‌دانست. بدین توضیح که چون در نظم وحدت اموال ثروت زناشویی مجموعه‌ای از اموال و مركب از گردآورده زن، گردآورده شوهر و باقی ثروت زناشویی (= مكتسبات معوض) است واجزای معین این هرسه نوع مال، بعبارت دیگر هر مال معین از یک نوع دارایی، در رابطه میان زن و شوهر و یا یکی از ایندو با ثالث ممکن است مأخوذه به دین و یا دارای طلبی باشد، پس اگر در موقع تصفیه مالی نکاح و تجزیه ثروت زناشویی دیون هریک ادا و مطالبات سایر اقسام مال (مثل طلب مال اختصاصی از گردآورده) تسویه شود، احتمال آن هست که در آخر باز هم چیزی باقی بماند. این «مازاد» که پس از تصفیه دیون زناشویی و مطالبات، زیاده بر گردآورده زن و شوی حاصل می‌آید، فزو^{نی} است. بدیگر سخنی فزو^{نی} مازادیست

که پس از تأمین تمام دیون، اضافه بر اموال گردآورده موجود باقی می‌ماند^۱.

در پی همین تعریف هیئت متخصصان فزونی را چنین توصیف کرده است: فزونی عبارتست از «سود ویژه (نفع خالص) که پس از وضع اموال گردآورده در ثروت زناشویی حاصل می‌گردد»^۲. این سودویژه بدینسان بظہور می‌رسد که دیون از اموال گردآورده کسر، و اموال گردآورده از «ثروت زناشویی» جدا و به مالک رده شود. — این روش را ق. م. سویس نیز در همان حکم ماده ۲۱۶ یاد شده بکاربرده است.

انتقادی که براین تعریف وارد است^۳، آنکه هرگونه مالی را در برنمی‌گیرد. برای مثال اگر ارزش مال گردآورده بالا رفته باشد، این افزایش اتفاقی چه حکمی خواهد داشت؟ تعریف مزبور درباره این‌گونه تغییر احتمالی مال خاموش است، از این‌رو گفته‌اند که شامل نیست.

● **شیوه اکتسابی:** فزونی عبارتست از «آنچه که علاوه بر اموال خود مرد و خود زن تحصیل گردیده و از آن ارزش اضافی پدید آمده باشد»^۴. ولی این تعریف با آنکه بعض خصیصه‌های فزونی را آشکار می‌سازد، چندان هم روشن نیست. اموال خود مرد یا اموال خود زن کدام است؟ تحصیل مال چیست؟ بفرض در زندگی روزانه ابتدیاعی بعمل آید یا گردآورده مازادی نشان دهد، این هردو مشمول یک عنوان نیست و نمی‌توان گفت که در هر دو حالت تحصیل یا نقل و انتقال حقوقی صورت گرفته است. بعلاوه هر مازاد گردآورده بطور مستقیم «فزونی‌ساز» نیست، چه ممکن است مستمسک و فای دیونی باشد، و حال آنکه تعریف بالا از «وضع دیون اموال» چیزی نمی‌گوید.

● **روش وضعی واقعی:** فزونی بتعريف دیگر عبارتست از «آنچه که پس از تصفیه دیون زناشویی و پس از رد دارایی زن و شوی، اعم از رد عینی یا قیمتی، جنسی یا نقدي، اضافه بر گردآورده موجود باشد»؛ همچنین «فزونی عبارتست از مانده بستانگار پس از استرداد اموال گردآورده دو طرف و پس از پرداخت تمامی مطالبات اشخاص ثالث»^۵.

این تعریف متمایل به «روش وضعی و طرز تصفیه واقعی» است، در عین حال از ابهام تهی نیست، چون معلوم نمی‌کند که «تمامی مطالبات اشخاص ثالث» چیست. این نوع طلب ممکن است از جنبه دیگر شامل «دیون گردآورده» نیز باشد، و حال

(۱) اویگن هوبن، تفسیرها، ص ۱۷۵ ب بعد و ص ۲۰۸.

(۲) صورت مجلس مذاکرات هیئت متخصصان (EK) که برای بررسی طرح ق. م. سویس دعوت شده بود، ص ۲۰۹، ماده ۲۲۴.

(۳) هکلین، ص ۵؛ رد این انتقاد بوسیله مونشن، ص ۱۵ ب بعد.

(۴) کوهن، ص ۲۷.

5) Restitution in natura oder in Geld.

(۵) هوفمان؛ در انتقاد از این تعریف؛ نکاه به گمور، ماده ۲۱۶، ش ۱۲ و هکلین، ص ۴، پاورقی ۱۴.

آنکه در جزو اول تعریف دیون زناشویی بطور کلی عنوان شده است...^۷

● روش ریاضی: همچنین سعی کرده‌اند تا فزونی را از راه ریاضی تعریف کنند.^۸ بنابراین طریقه فزونی را می‌توان بشکل معادله تعریف نمود. در این تساوی در کمال تنقیح آن، نخست ثروت زناشویی را با دیون پیش از زناشویی جمع می‌زنند و از حاصل جمع این دو آنچه داخل دو ابروست، کم می‌کنند. باین ترتیب فزونی مساویست با ثروت زناشویی بعلاوه دیون پرداختی مربوط به زمان پیش از زناشویی منهای دو ابرو؛ محتوای داخل دوا بر و بدین شرح است: (ارزش اموال گردآورده موجود زن و شوی که باید بیان ارزش اضافی که با صرف هزینه بوجود آمده کاهش یابد بعلاوه طلبها (اعواض) ناشی از رابطه زوجیت بعلاوه دیون زناشویی).^۹ پیروان این تعریف بهمان نسبت که در توصیف فزونی از ریاضی کمک گرفته در این راه پیش می‌روند، از خصلت حقوقی آن دور می‌شوند. و بهتر آنست که در بحث از طبیعت این پدیده حقوقی تا حد امکان از بعلاوه و منهای ریاضی پرهیز کرد و از این شیوه در صورت لزوم در موقع محاسبه فزونی بهره گرفت، نه در هنگام تعریف.

● روش مختلف: و نیز دیگری^{۱۰} سعی نموده تا فزونی را بكمک «حقوق ترازنامه‌ها» تعریف کند: همچنانکه در «ترازنامه سالانه» عنوانهای بالای ستون، مانند دارایی و بدھی و سود یا زیان، در پرابر یکدیگرند، و هریک از این ارزش‌های تطبیقی در حقیقت یک کلی است، واقلام توی ستون (ارزش‌های جزوی) مصادیق این کلی‌ها در فاصله معین (یک سال، میان دو ترازنامه)؛ و از مقابله این ارزشها، یعنی نهادن تراز در آخر ستون کمتر، مانده بستانکار یا مانده بدھکار معلوم می‌شود (عمل واریز)، همان گونه نیز می‌توان در امور مالی نکاح عمل کرد، نهایت در اینجا هر «نوع»^{۱۱} دارایی در حکم «مال عام»^{۱۲} است که به‌چند «مال منفرد»^{۱۳} یا تعیین‌پذیر تجزیه می‌شود. بویژه آنکه در موقع انحلال نظم نکاح و دیگری لحظه انحلال آنست زمان در تصفیه یکی تاریخ استقرار نظم مالی نکاح و دیگری لحظه انحلال آنست و پیش از رد گردآورده زن و شوهر می‌باید دیون گردآورده نیز محاسبه و تصفیه شده باشد؛ و تغییر ارزش گردآورده هم، چه مثبت چه منفی، در فاصله آن دو تاریخ سنجیده می‌شود.

۷) نظر گمود که هگلین و دینر نیز آنرا تایید می‌کنند: گمود ماده ۲۱۴، ش ۱۲؛ هگلین ص ۵؛ دینر، ص ۱۲.

۸) متن آلمانی این تساوی در موقع بحث درباره طرز محاسبه فزونی خواهد آمد.

۹) لانگ، پایان نامه، ص ۳ و ۱۸ و ۳۹ ببعد؛ پیوست پایان نامه، ص ۳ ببعد.

۱۰) ثروت زناشویی در نظم وحدت اموال مرکب از سه نوع دارایی است: گردآورده زن و شوهر و مکتبات معوض.

۱۱) res universales.

۱۲) res singulares.

صاحب این تعریف با اقتباس از اصول و قواعد ترازنامه‌ها به نتیجه‌گیری پرداخته و این نتیجه را سرآغاز بحث در دو رساله خود می‌سازد: فزونی هم نوعی ثروت یا «مجموعه مالی»¹³ است که از طریق معاسبه با مقابله اموال گردآورده هریک از زن و شوی در موقع تصفیه مالی نکاح وازدواج با توجه به دیون بدست می‌آید. از این‌رو فزونی را می‌توان بطرز دوگانه‌ای تعریف کرد: هم به‌اعتبار منشأ و اینکه فزونی از کجا آمده، چه توجه به‌منشأ معلوم می‌سازد که فزونی ناشی از «مرات» اموال گردآورده زن و شوی و همچنین «درآمد شوهر» است، بشرط آنکه نفقه و هزینه زناشویی آنها را تمام نکرده باشد؛ و هم به‌اعتبار تصفیه مالی نکاح، چه هرگاه اموال گردآورده دو طرف را در لحظه تصفیه مالی نکاح از ثروت‌زناشویی بردارند و به‌مالك رد کنند، در نتیجه این تصفیه «فزونی ثروت»¹⁴ به‌مثابة یک مقدار محاسباتی پیدا می‌شود. بنابراین فزونی بمعنای اعم عبارتست از تفاصل دارایی زمان تصفیه مالی نکاح، و همین دارایی در وضعی که حین وقوع نکاح داشته؛ و بند یک ماده ۲۱۴ که در بالا گذشت، نیز موید همین معناست، چه‌حاوی یک «روش ترکیبی» است و «دو محاسبه فزونی» را ایجاد می‌کند: یک محاسبه‌ایست که راجع می‌شود به‌اموال هریک از زن و شوی که اصل آنها در اثر افزایش یا کاهش ارزش زیاده یانقصی یافته. و محاسبه‌ایست که مربوط‌می‌شود به‌هزینه‌ها بمعنای اخسن. و این‌گونه فزونیها پیدا نمی‌شود مگر از مازاد عواید برنفقة‌ها یا کسری‌ها؛ کسری‌ها بدین معنا که عواید تکافوی پرداخت هزینه‌ها و نفقة‌ها را نکند. از این‌رو می‌توان گفت که فزونی عبارتست از «مازاد همه اقلام فزونی برهمه اقلام کاستی». ولی این تعریف مفهوم فزونی را بیش از حد توسعه می‌دهد، و چیزهایی را عنوان می‌کند که ق.م. سویس نشناخته، یا مفهومها را چنان در هم می‌ریزد که موجب لغتش می‌شود؛ چنانکه رابطه «اقلام فزونی و اقلام کاستی» با ثروت‌زناشویی (گردآوردها و مکتبات موضع) روشن نیست، و بر حسب منطق ماده ۲۱۴ ق.م. سویس هم چنین چیزی ممکن بنظر نمی‌رسد، زیرا پس از تصفیه مالی نکاح یا فزونی پدید می‌آید یا کاستی، یا هیچیک بوجود نمی‌آید. ولی جمع فزونی و کاستی محال است. و خلاصه این تعریف خیلی دور می‌رود و صورت دقیقی از فزونی در ذهن رسم نمی‌کند. گذشته از این «قواعد تجاری ترازنامه» را در مقررات مالی نکاح وارد می‌کند و این شیوه با طبیعت اخلاقی زناشویی سازگار نیست.

● فزونی بنظر نگارنده¹⁵ یک مقدار حساب¹⁶ یا مازادیست که در موقع تصفیه مالی نکاح به‌طریقه وضعی کشف می‌شود. و مؤید آن نیز یکی همان «لعن

13) Vermögenskomplex.

14) Voschlagsmasse.

15) که در سال ۱۹۵۸ دریابان نامه خود بر اهتمایی پرسور دکتر اویگن اولمر در دانشکده حقوق دانشگاه مونیخ با توجه به‌اندیشه‌های واضح ق.م. سویس و تکامل تعریفهای پیشین عنوان نموده و بسط داده‌ام.

16) Rechnungsgröße.

کلام» در بند یک ماده ۲۱۴ ق. م. سویس ابت که در رابطه با تصفیه بسبب انحلال وحدت اموال می‌گوید: «هرگاه پس از تفکیک دارایی مرد و زن فزونی حاصل شود،...» تفکیک دارایی دو طرف رسیدگی به حساب گذشته و وضع دیون از اموال مربوط را ایجاب می‌کند، بشرحی که در مقدمه آمد^{۱۷}. قرینه دیگر حکم بند دوم ماده ۱۹۵ ق. م. سویس است که در قلمرو مالکیت شوهر چنین می‌گوید: «شوهر مالک مال گردآورده خود و تمامی ثروت زناشویی که دارایی زن نیست، می‌باشد.» این «تمامی ثروت زناشویی» که متعلق به زن نیست، در واقع بقیه ثروت زناشویی است که پس از رد گردآوردهای دو طرف بجای می‌ماند و بدان نام مکتبات موضع دوران زناشویی اطلاق می‌شود. رد گردآورده این است که اموال مزبور از مجموعه «ثروت زناشویی» برداشته و به مالک آن (زن یا شوهر) برگردانده شود. اما چون هر مال معینی در این مجموعه در اثر «نظم وحدت اموال» در معرض عهده و مسئولیت است، باید در موقع انحلال نظم، پیش از برگرداندن هر مال به مالک، دیون احتمالی آن نیز ادا و تصفیه شده باشد. اکنون، پس از تصفیه و رد گردآورده، آنچه باقی می‌ماند، یعنی مکتبات موضع، هنوز مال فارغ از ذمه و عهده نیست، بلکه اغلب بنوبه خود دارای دین و مسئولیت است و این از موضع بودن مکتبات پیداست؛ بهمین دلیل وجود فزونی در این مانده دارایی اکتسابی، امر بالقوه و احتمالی است. این «فزونی احتمالی» هنگامی ظاهر می‌گردد که مکتبات موضع از هرگونه دین و قید و ذمه‌ای پاک و آزاد شود.

شیوه وضعی تعریف فزونی در علم حقوق و رویه قضایی مدنی سویس گاه بطور ضمنی و گاه بصراحت شناخته و بکار بسته شده، ولی این شیوه از عمل حساب بی‌نیاز نیست، چه فزونی بیگمان یک نوع مقدار محاسباتی است و ظهور آن تنها به کمک حساب و طرز مخصوص محاسبه امکان‌پذیر است، باین شرط که هرگونه قرارداد ریاضی (نه جبری) تابع اصل و قاعدة حقوقی باشد.
بنا بر آنچه گذشت، فزونی مازادیست که در موقع تصفیه مالی نکاح پس از وضع دیون از مکتبات موضع حاصل می‌گردد.

(۱۷) همین مجله، ش ۱۲۲، ص ۳۶ بعد.